

den fælles Forfatning, som er tilfattet fra Regjeringens Side. Vi have ogsaa i det Hele taget været enige om, hvilke Paragrapher der derefter skulle bibeholdes, men om enkelte har dog Udvalgets Fleertal været tilbøielig til at gaae et Skridt videre, end jeg har kunnet finde nødvendigt. Dette gjælder navnlig om § 71 af vor Grundlov, som handler om den forenede Rigsdag. Udvalgets Fleertal har nemlig meent, at der ikke for Fremtiden kunde blive Spørgsmaal om, at den forenede Rigsdag nogenstunde kunde sammentræde, og efter de Afstemninger, som allerede ere foregaaede, kunde det ogsaa synes høist rimeligt, at det ikke vilde skee, navnlig naar der ikke af den tiltrædende Regent skal aflægges Ed paa Grundloven for Kongerigets særlige Anliggender; men jeg troer dog, at, dersom vi vilde handle consequent, og dersom vi vilde i alle Maader følge den Grundsætning, som vi selv ere gaaede ud fra, da skulle vi dog ikke opoffre denne Paragraph; thi for det Første maa jeg gøre opmærksom paa, at, om der end ikke for Dieblifket er noget bestemt Anliggende, man kunde henvise til, om hvilket den forenede Rigsdag maatte sammentræde, saa kan det jo dog faare vel skee, at der i Fremtiden kunde komme saadanne Omstændigheder, der kunde bevirke, at den forenede Rigsdag kunde træde sammen. Det kan ikke nægtes, at der kunde komme saadanne Omstændigheder, fremkaldte ved almindelige Løve, som vilde nødvendiggjøre en Sags Afgjørelse i den forenede Rigsdag. Derfor synes jeg, at der ikke er den mindste Anledning til, at den omhandlede Paragraph nu skulde bortfalde. Dersom man kunde bevise, at dens Bortfalden stod i den allermindste Forbindelse med den Heelstatsforfatning, der paatænkes, dersom man kunde bevise, at det var nødvendigt, forat Regjeringen kunde gennemføre sin Henstgt, at der ikke længere kunde være Tale om en forenet Rigsdag, da vilde jeg sige, at det var consequent og følgeret, at vi ogsaa udskyde denne Paragraph; men det er vistnok ikke Tilfældet, og derfor maa jeg vedblivende holde paa, at vi ogsaa beholde denne Paragraph i Grundloven. Jeg veed vel, at den ærede Ordfører ikke lægger synderlig Vægt paa, om vi ere consequente

eller ikke, ialtfald ikke paa, om han selv er det eller ikke, hvilket han jo med rene Ord har udtalt for os; men jeg troer dog, at det er ganske vigtigt for Rigsdagen og for Folkethinget at bevare Consequentsen, thi dersom vi skulle udrette Noget, da maae vi sikkerlig, for at bevare den Agtelse, som vi under nærværende Omstændigheder maae tiltvinge os af Regjeringen, nødvendigtviis altid handle saaledes, at det bliver klart, at vi ere gaaede ud fra en vis Bestemmelse, og at vi vilde gennemføre og holde fast paa den til det Øverste; thi dersom vi først begynde at valse og sige: vi bryde os ikke meget om, naar vi have vedtaget en Grundsætning, om vi gennemføre den eller ikke, da er det umuligt, at vi kunne bevare en saadan Stilling, som vi ere faldede til at indtage for at forsvare, hvad det danske Folk sætter Priis paa. Omendkjøndt Paragraphen i sig selv for Dieblifket ikke kan have Stort at betyde, maa jeg dog, netop fordi jeg holder paa Consequentsen, anbefale det ærede Thing at optage denne Paragraph, saa at vi da faae en Paragraph mere i den Grundlov, som vi vilde bevare.

Ordføreren: Jeg skal kun herved bemærke, at denne Sag allerede har foreligget til Overveielse, jeg troer to Gange, i Udvalget, og Udvalget har begge Gange været af den Formening, at der ingen Nødvendighed, ja ingen Nytte var i at optage § 71 paa dette Sted. Jeg maa dernæst med Hensyn til Vigtigheden af at holde paa sin Consequents gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, som det er det Stempel, der staaer paa alle menneskelige Idrætter, at den yderste Consequents i Almindelighed bliver en absolut Galtskab. Det er derfor, man skal blive indenfor disse yderste Consequentsers Grændser, og medens man skal sørge for at bevare sin Agtelse, skal man tillige sørge for at leve af det daglige Brød. Det daglige Brød vindes ved at gjøre Tidens Gjerning, men derfor behøver man ikke at holde paa en Consequents, som ikke fører til et bestemt Formaal. Man kan i det Dieblif let komme til at troe, at denne absolute Consequents kunde være en absolut Bilsfarelse. Det er ikke sikkert, at det ikke er en Inconsequents i hele vor Forfatning, at der er en